

RESSÒ DE LA PARAULA

LA NOVA ESGLÉSIA (VI)

En comunicació

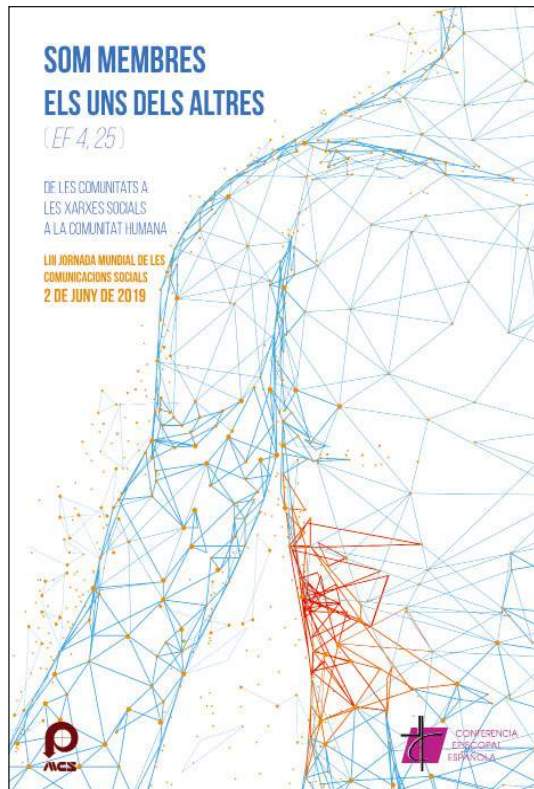
«**D**éu puja enmig d'aclamacions, al so dels corns puja el Senyor. Aplaudiu, tots el pobles del món, aclameu Déu amb entusiasme», resem amb el salm 46.

L'Església prega i viu aquest salm contemplant Jesucrist el dia de la seva Ascensió. Per als cristians no hi ha cap més Senyor que Jesús, el Déu amb nosaltres, que, havent compartit la vida humana, fins al més baix i humil, ara «ascendeix» al més alt de la glòria. Així mateix, la crida, la música, l'aplaudiment, el clam de goig, es dirigeix a tota la creació, els astres, les muntanyes, els arbres, el mar, l'aire... i a tots els pobles.

Fa anys que es va triar aquest dia com a *Jornada Mundial de les Comunicacions Socials*. La preocupació pastoral de l'Església se centrava, llavors i ara, en la comunicació interna, és a dir, dels fidels i comunitats entre si; però, sobretot, en les comunicacions socials en general, en el món que anomenem «mediàtic», on l'Església vol ser present com a tal o a través dels seus membres, inspirats en l'humanisme cristià. Per què aquesta coincidència del dia de l'Ascensió amb la *Jornada de les Comunicacions Socials*?

L'Església somia amb un món realment «comunicat», per la mateixa raó que somia amb un món fratern, amb una comunitat universal. Aquest somni és impossible si la comunicació no està al servei de la veritat i de l'amor.

Primer cal comunicar-se. És una necessitat natural. Tanmateix el missatge del Papa ens recorda que estar en contacte, lligats per la xarxa social a través dels mitjans, per exemple la nova

tecnologia, facilita la comunicació, però no assegura la comunicació que allibera de la solitud i fa créixer la persona (sovint enganya i esclavitz). Per això afegeix que la comunicació es perfecciona, quan busca crear unitat, llaços comunitaris, vincles solidaris i respectuosos. Però la comunicació més profunda es dona quan un mira l'altre com a membre seu, tal com ho entenem els cristians, que ens reunim en un sol Cos de

Crist: en ell tots i cadascun, en la seva diversitat, «és necessari», perquè compartim la mateixa vida. Diu el Papa que l'ansia i la necessitat de comunicació i la resposta que trobem a l'Església-Cos de Crist, té el seu origen en la comunicació i comunió de la Trinitat i es verifica en l'Eucaristia.

Des d'aquí, des de la Trinitat i l'Eucaristia, hauríem de saber tornar a les xarxes socials. Això sí que seria un autèntic somni fet realitat.

El llibre de l'Apocalipsi, que ens acompanya en la contemplació de l'Església nova, diu que aquesta Ciutat resplendent i bella, no ascendeix, sinó que davalla del cel com a do de Déu (si descendeix és perquè Jesucrist va ascendir gloriós). Però hi ha els qui no hi poden viure, perquè, entre altres foscors, «viuen de la mentida» («estimen i practiquen la mentida»: Ap 22,16). Com es comuniquen els qui realment hi habiten?

Aquesta Ciutat, l'Església sortida del Ressuscitat, és llum brillant per a tot aquell que desitgi recuperar la seva alegria i el seu ésser en la veritable comunicació. Els deixebles contemplaven Jesús que ascendia, després d'haver donat la seva vida per amor. Però immediatament van escoltar la veu que els enviava a comunicar a tothom la Bona Notícia, el que havien vist i sentit.

Déu vulgui que aquest anunci introdueixi en el nostre món una mica d'aquella llum que fa de la comunicació una trobada en la veritat, una ocasió per a apropar-nos a l'amor fratern.

† **Agustí Cortés Soriano**
Bisbe de Sant Feliu de Llobregat

APUNTS PER A L'ANÀLISI

Jesús ha pujat al cel, ha entrat al Santuari

L'acció litúrgica celebra els misteris de la nostra salvació. I any rere any estem cridats a penetrar el sentit pregon d'això que celebrem.

L'Ascensió del Senyor al cel és una imatge que mostra plàsticament el misteri últim del Senyor, la seva íntima comunió amb el Pare. «Pujar al cel», «entrar al santuari» són imatges vives i impactants que subratllen la comunió plena de Jesús amb el Pare. Podem dir que aquest misteri té dos accents. Per una banda manifesta el sentit últim de

tot el camí fet per Jesús en la seva vida. Ell s'ha donat al Pare «no amb la sang d'altres sinó amb la seva sang», és a dir, no oferint víctimes sinó oferint-se Ell mateix. Tota la seva vida, culminada en la mort i la resurrecció, ha estat la seva donació lliure, plena, dolorosa, al Pare, entrant així en comunió eterna amb Ell. I per l'altra banda, la imatge de Jesús pujant al cel i entrant al santuari mostra la manera cristiana d'entendre la Realització, la Vida plena que tota la humanitat busca a les palpentes. Jesús va arribar a la Plenitud do-

nant-se al Pare i als germans fins a la mort. I així va obrir el «camí nou i vivent», el camí de la veritable plenitud, que ens ofereix a nosaltres i a tota la humanitat.

La festa d'avui és com un resum de tot l'any litúrgic. Avui celebrem que la donació de Jesús a Déu i als germans és la veritable plenitud de la vida humana que Ell ha assolit i a la qual ens invita a tots en la nostra vida.

Mn. Gaspar Mora
Professor emèrit de la FTC

ECO DE LA PALABRA

LA NUEVA IGLESIA (VI)

En comunicació

«Dios asciende entre aclamaciones, el Señor al son de trompetas... Pueblos todos, batid palmas, aclamad a Dios con gritos de júbilo», rezamos con el Salmo 46.

La Iglesia ora y vive este salmo contemplando a Jesucristo el día de su Ascensión. Para los cristianos no hay más Señor que Jesús, el Dios con nosotros, que, habiendo compartido la vida humana, hasta lo más bajo y humilde, ahora «asciende» a lo más alto de la gloria. Así mismo, la llamada a la música, el aplauso, el clamor de júbilo, se dirige a toda la creación, los astros, las montañas, los árboles, el mar, el aire... y a todos los pueblos.

Hace años se eligió este día como *Jornada Mundial de las Comunicaciones Sociales*. La preocupación pastoral de la Iglesia se centraba, entonces y ahora, en la comunicación interna, es decir, de los fieles y comunidades entre sí; pero, sobre todo, en las comunicaciones sociales en general, en el mundo que llamamos «mediático», donde la Iglesia quiere estar presente como tal o a través de sus miembros, inspirados en el humanismo cristiano. ¿Por qué esa coincidencia del día de la Ascensión con la *Jornada de las Comunicaciones Sociales*?

La Iglesia sueña con un mundo realmente «comunicado», por la misma razón que sueña con un mundo fraterno, con una comunidad universal. Este sueño es imposible si la comunicación no está al servicio de la verdad y del amor.

Primero hay que comunicarse. Es una necesidad natural. Sin embargo el mensaje del Papa nos recuerda que estar en contacto, ligados por la red social a través de los medios, por ejemplo la nueva tecnología, facilita la comunicación, pero no asegura la comunicación que libera de la soledad y hace crecer la persona (muchas veces engaña y esclaviza). Por eso añade que la comunicación se perfecciona cuando busca crear unidad, lazos comunitarios, vínculos solidarios y respetuosos. Pero la comunicación más profunda se da cuando uno mira al otro como miembro suyo, tal como entendemos los cristianos, que nos reunimos en un solo Cuerpo de Cristo: en él todos y cada uno, en su diversidad, «es necesario», porque compartimos la misma vida. Dice el Papa que el ansia y la necesidad de comunicación y la respuesta que hallamos en la Iglesia-Cuerpo de Cristo, tiene su origen en la comunicación y comunión de la Trinidad y se verifica en la Eucaristía.

Desde aquí, desde la Trinidad y la Eucaristía, deberíamos saber volver a las redes sociales. Esto sí que sería un auténtico sueño hecho realidad.

El libro del Apocalipsis, que nos acompaña en la contemplación de la Iglesia nueva, dice que esa Ciudad resplandeciente y bella, no asciende, sino que baja del cielo como don de Dios (si desciende es porque Jesucristo ascendió glorioso). Pero hay quienes no pueden vivir en ella, porque, entre otras oscuridades, «viven de la mentira» («aman y practican la mentira»: Ap 22,16). ¿Cómo se comunican quienes realmente la habitan?

Esa Ciudad, la Iglesia salida del Resucitado, es luz brillante para todo aquel que desee recuperar su alegría y su ser en la verdadera comunicación. Los discípulos contemplaban a Jesús que ascendía, después de haber dado su vida por amor. Pero inmediatamente escucharon la voz que les enviaba a comunicar a todo el mundo la Buena Noticia, lo que habían visto y oído.

Dios quiera que ese anuncio introduzca en nuestro mundo algo de aquella luz que hace de la comunicación un encuentro en la verdad, una ocasión para aproximarnos al amor fraterno.

† Agustí Cortés Soriano
Obispo de Sant Feliu de Llobregat

VIDA DIOCESANA

Pelegrinar a Lourdes en l'Any Bernadette

L'Hospitalitat de la Mare de Déu de Lourdes organitza dos pelegrinatges a l'any al Santuari de Lourdes acompanyant persones malaltes i/o discapacitades (juny i setembre): una experiència impressionant, entranyable i que canvia la vida. És un veritable pelegrinatge en el qual, obrint-se

als altres, estimant, compartint i ajudant es pot descobrir el veritable sentit de viure en plenitud.

Aquest camí junts sempre es fa acompanyats d'un Bisbe i diferents mossens que ajuden els participants des del seu servei litúrgic a totes les celebracions a la gruta i al santuari.

Aquest any 2019 serà molt especial ja que celebrem el 175è aniversari del naixement de santa Bernadette i el 140è any de la seva mort. Les inscripcions ja han començat per anar a Lourdes el mes de juny (27 de juny a l'1 de juliol) acompanyant persones malaltes i/o discapacitades amb l'Hospitalitat de la Mare de Déu de Lourdes de Barcelona, Sant Feliu de Llobregat i Terrassa. Per a participar-hi cal posar-se en contacte al tel. 934 874 009 (horari de dilluns a divendres, de 16 a 20 h) o a info@hospitalitat.org.

▶ **Campanya de l'Ampolla a Vilafranca.** Ja es coneixen els resultats econòmics de la campanya solidària realitzada el passat 12 de gener. En total es van recollir 51.987,25 ampolles buides de cava (la majoria sense etiqueta), que han suposat un benefici de 3.987,25 €. Els beneficis d'aquest any s'han lliurat ja a la Fundació l'Espiga, concretament per a la compra d'una grua de bipedestació (per elevar i mobilitzar persones), destinada a millorar la qualitat de vida de les 20 persones que viuen a la Residència del carrer Graupera. Des de l'organització s'agraeix la col·laboració de tots els que d'una manera o altra ho han fet possible.

▶ **Acompanyament al final de la vida.** La Delegació de Pastoral de la Salut, en col·laboració amb el Programa «Soledat i final de vida», que es porta a terme des del Parc Sanitari de Sant Joan de Déu de

Sant Boi i amb el suport de la l'Obra Social "la Caixa", ha organitzat un curs gratuït sobre l'acompanyament al final de la vida. Les classes es fan a la Casa de l'Església, de les 9.30 a les 13.30 h, els cinc dissabtes del mes de juny. El temari inclou: acompanyament espiritual al final de la vida; eines de comunicació; acompanyament en situacions d'exclusió social; el sentit comú, el menys comú de tots els sentits; acompanyament al dol.

Les persones interessades poden comunicar-ho al correu: salut@bisbatsantfeliu.cat.

▶ **Taller monàstic a Montserrat.** Des del Noviciat de Montserrat ja porten uns anys organitzant els tallers monàstics, per tal de donar a conèixer als joves la vida monàstica. El proper serà del 5 al 7 de juliol. Per a més informació podeu trucar a Montserrat (tel. 938 777 765) i demanar al P. Hostatger, o

bé per mitjà del correu electrònic: vocacions@abadiamontserrat.net i també del facebook del Noviciat: Montserrat projecte de vida.

▶ **Grups de diàleg a Vilafranca.** Dilluns 10 de juny, de 21 a 22.30 h. Xerrada a la sala parroquial Mn. Joan Vinyeta, a càrrec del P. Ramon M. Nogués, escolapi i doctor en biologia, amb el títol «Quin futur té la religió a casa nostra». Hi haurà un col·loqui posterior amb els participants. Organitzat per les parròquies de l'Arxiprestat de Vilafranca.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

@Pontifex: «La caritat, especialment envers els més dèbils, és la millor oportunitat que tenim per continuar treballant en favor d'una cultura del retrobament» (31 de març).

@Pontifex: «Jesús ens convida a contemplar el cor del Pare. Només des d'allà podem redescobrir-nos cada dia com a germans» (31 de març).

@Pontifex: «Crist és viu. Ell és la nostra esperança i la més bella joventut d'aquest món. Tot allò que Ell toca esdevé jove, esdevé nou, es torna a omplir de vida» (3 d'abril).

@Pontifex: «L'Església és jove quan rep la força sempre nova de la Paraula de Déu, de l'Eucaristia, de la presència de Crist i de la força del seu Esperit cada dia: quan és capaç de retornar contínuament a la seva font» (3 d'abril).

Trobada pasqual: «Continuïtat i novetat»

La Vicaria del Penedès-Anoia-Garraf es va trobar un any més per celebrar el temps pasqual. Va ser el diumenge 19 de maig, al Santuari del Sant Crist de Piera, amb la participació d'unes 350 persones dels 4 arxiprestats. Va ser ocasió de trobada entre els consells pastorals arxiprestats amb el bisbe Agustí, per posar en comú el moment actual de reflexió entorn la sinodalitat i la comunió, eixos del pla pastoral del curs. Cada arxiprestat va exposar el treball fet i es va obrir un ric diàleg entre tots. La segona part va ser la celebració de l'eucaristia, concelebrada pel Bisbe, 22 capellans i 2 diaques, i el temple ple de gom a gom.

Per acabar, les condicions climatològiques d'aquella tarda van fer que l'aperitiu de cloenda se celebrés a l'interior del temple.

Inauguració de la Llar la Mercè

El dia 14 de maig, a Sant Feliu de Llobregat, es va inaugurar oficialment aquesta casa d'acollida per a persones que han sortit de la presó i no tenen un lloc per viure. La Llar la Mercè porta funcionant un any, però aprofitant l'ampliació de la segona planta, s'ha fet la presentació oficial. Aquesta casa ha estat cedida per les Mercedàries Missioneres a la Fundació Obra Mercedària pertanyent als Religiosos Mercedaris.

A les 12 h es va iniciar l'acte d'inauguració i benedicció de la casa que va comptar amb la presència del Sr. Jordi San José Buenaventura, alcalde de Sant Feliu de Llobregat; la Gna. Marisa Lanza, consellera general de les Mercedàries Missioneres de Barcelona; el Sr. Amand Calderó, secretari de Mesures Penals Alternatives, Reinserció i Atenció a la Victima; el Sr. Marcel·lí Joan, director ge-

neral d'Afers Religiosos de la Generalitat de Catalunya; el P. José Juan Galve, provincial de la Mercè; P. Je-

sús Bel, delegat de Pastoral Penitenciària del Bisbat de Sant Feliu, en representació del Sr. Bisbe de Sant Fe-

liu; i la Sra. Núria Ortín, directora de la Fundació Obra Mercedària. Van assistir en aquest acte una seixantena de persones d'entitats religioses, socials, associació de veïns del barri, entitats col·laboradores amb la fundació, personal i voluntariat de la fundació entre d'altres. Després dels parlaments de les autoritats i d'un dels residents de la llar, es va projectar un vídeo sobre les cases d'acollida que la fundació té en diferents comunitats per acollir persones en risc d'exclusió social. Després el P. Provincial de la Mercè va fer la benedicció de la casa i, a continuació, es va visitar la casa i es va compartir un aperitiu a la terrassa.

L'any 2018 prop de trenta persones han viscut en aquesta casa i ha estat per a ells una oportunitat per refer la seva vida en sortir de la presó i poder reinserir-se a la societat.

AGENDA

► **Confirmacions d'adults a la catedral.** El dia de Pentecosta, diumenge 9 de juny, a les 19 h, un grup d'adults de diverses parròquies de la diòcesi rebrà el sagrament de la Confirmació de mans del bisbe Agustí.

► **Trobada interparroquial a Viladecans.** Dissabte 8 de juny, a les 19 h, aplec pasqual de les quatre parròquies de la vila, en el marc de la qual el bisbe Agustí conferirà el sagrament de la Confirmació a un grup de joves de la població.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

3. ■ Dilluns (lit. hores: 3a setm.) [Fets 19,1-8 / Sl 67 / Jo 16,29-33]. Sant Carles Luanga i companys mrs. a Uganda (1885-1887); sant Isaac, monjo i mr. a Còrdova; sant Justí, mr. a Burgos; santa Oliva, vg.; sant Joan el Grande, rel. hospitalari; santa Clotilde, reina francesa.

4. □ Dimarts [Fets 20,17-27 / Sl 67 / Jo 17,1-11a]. Sant Pere Màrtir o de Verona, prev. dominicà i mr.; sant Francesc Caracciolo, prev., fund. caracciolins (CRM, 1588); sant Hilari, bisbe; santes Rut i Noemí, nora i sogra, segons la Bíblia.

5. ■ Dimecres [Fets 20,28-38 / Sl 67 / Jo 17,11b-19]. Sant Bonifaci, bisbe de Magúncia i mr. (754), d'origen anglès, evangelitzador d'Alema-

nya i venerat a Fulda; sant Sanç (Sancho), noi mr. a Còrdova; santa Zenaida, vg.

6. □ Dijous [Fets 22,30;23,6-11 / Sl 15 / Jo 17,20-26]. *Sant Feliu de Llobregat:* ■ Beat Josep M. Peris (1889-1936, nat a Cincorres, bisbat de Tortosa), prev. i mr., rector del Seminari de Barcelona. Sant Norbert (†1134), bisbe de Magdeburg, fund. premonstratencs (Opraem, 1120); sant Artemi, l'esposa Càndida i la filla Paulina, mrs.; sant Marcel·lí Champagnat, prev., fund. germans maristes (FSM, 1817); sant Bertran d'Aquilea, bisbe.

7. □ Divendres [Fets 25,13-21 / Sl 102 / Jo 21,15-19]. Sant Robert, abat cistercenc; sants Pere, prev., i Vistremond, monjo, mrs. a Sevilla; bea-

ta Anna de Sant Bartomeu, vg. carmelitana, de Medina del Campo.

8. □ Dissabte [Fets 28,16-20 / Sl 10 / Jo 21,20-25]. *Tortosa:* □ Dedicació de la Catedral. Sant Guillem, bisbe de York; santa Cal·líope, mr.; beat Jaume Berthieu, mr.; sant Miquel dels Sants, prev.

9. ■ Diumenge vinent, Pentecosta (lit. hores: de la Solemnitat). [Fets 2,1-11 / Sl 103 / 1Co 12,3b-7.12-13 / Jo 20,19-23 (o bé: Fets 2,1-11 / Sl 103 / Rm 8,8-17 / Jo 14,15-16.23b-26)]. Sant Efreem (306-373), diaca siríac i doctor de l'Església; sant Marí, ermità; sants Prim i Felicià, mrs.; santa Pelàgia o Pellaia, vg. i mr.; beat Josep d'Anchieta, prev. jesuïta; beata Anna Maria Taigi, mare de família.

L'Ascensió del Senyor (C)

COMENTARI

Ara comença la tasca dels apòstols

La festa de l'Ascensió (antany una de les més tradicionals) ens fa pensar en el final de la presència física del Crist Ressuscitat entre nosaltres. Ens ho diu la primera lectura fent servir, però, un llenguatge espacial adequat a la nostra comprensió perquè el Crist Ressuscitat és fora del nostre temps i del nostre espai (no cal dir que el cel no és un lloc concret, a dalt o a baix sinó allà on hi ha la presència de Déu). *Quan hagué dit això s'enlairà davant d'ells i un núvol se l'endugué i el perderen de vista.* El mateix diu Lluç a l'evangel·li: *Mentre els beneïa, s'allunyà d'ells portat amunt cap al cel.* El núvol representa que Jesús entra en l'àmbit de la divinitat. Ell, el Fill de Déu es va encarnar. Però ara ha acabat la seva missió aquí a la terra i torna ja amb la seva humanitat ressuscitada al costat del Pare. (D'una manera semblant la segona lectura ens diu que *ha entrat al cel mateix i s'ha presentat davant Déu per nosaltres*). Per això ara és l'hora dels deixebles. Els homes vestits de blanc diuen als apòstols: *Homes de Galilea, ¿per què us esteu mirant al cel? Aquest Jesús que ha estat endut d'entre vosaltres cap al cel, tornarà de la manera com vosaltres acabeu de contemplar que se n'anava al cel.* Jesús tornarà gloriós a la fi dels temps, però ara és l'hora de fer realitat el que els ha dit ell mateix abans: *Quan l'Esperit Sant vindrà sobre vosaltres, rebreu una força que us farà testimonis meus a Jerusalem, a tot el país dels jueus, a Samaria i fins als límits més llunyans de la terra.* Aquesta és la tasca dels apòstols i també la nostra. Per a realitzar la seva missió necessiten, però, la força de l'Esperit. Per això a l'evangel·li Jesús els promet que *seran revestits del poder que vindrà de dalt, del poder de l'Esperit i ells plens d'una alegria immensa* es llençaran a complir la seva tasca que és també la nostra tasca: portar l'evangel·li fins als últims racons de la terra. Això sí, amb la força de l'Esperit.

Mn. Jaume Pedrós

▶ Lectura dels Fets dels Apòstols (Ac 1,1-11)

En la primera part del meu llibre, Teòfil, he parlat de tot el que Jesús va fer i ensenyar, des del principi fins al dia que fou endut al cel, després de confiar, en virtut de l'Esperit Sant, la seva missió als apòstols que ell havia elegit. Després de la passió, se'ls presentà viu, i ho comprovaren de moltes maneres, ja que durant quaranta dies se'ls aparegué, i els parlava del regne de Déu. Estant reunit amb ells, els manà que no s'allunyessin de Jerusalem i els digué: «Espereu aquí la promesa del Pare que va sentir dels meus llavis quan us deia que Joan havia batejat només amb aigua; vosaltres, d'aquí a pocs dies, sereu batejats amb l'Esperit Sant.» Els qui es trobaven reunits li preguntaven: «Senyor, és ara que restablireu la reialesa d'Israel?» Ell els contestà: «No és cosa vostra de saber quins temps i quines dates ha fixat l'autoritat del Pare, però quan l'Esperit Sant vindrà sobre vosaltres rebreu una força que us farà testimonis meus a Jerusalem, a tot el país dels jueus, a Samaria i fins als límits més llunyans de la terra.» Quan hagué dit això s'enlairà davant d'ells, i un núvol se l'endugué, i el perderen de vista. Encara s'estaven mirant al cel com ell se n'anava, quan es presentaren dos homes vestits de blanc, que els digueren: «Homes de Galilea, per què us esteu mirant al cel? Aquest Jesús que ha estat endut d'entre vosaltres cap al cel tornarà de la manera com vosaltres acabeu de contemplar que se n'anava al cel.»

▶ Salm responsorial (46)

R. *Déu puja enmig d'aclamacions, al so dels corns puja el Senyor.*

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians d'Efes (Ef 1,17-23)

Germans, demano al Déu de nostre Senyor Jesucrist, el Pare gloriós, que us concedeixi els dons espirituals d'una comprensió profunda i de la seva revelació, perquè conegueu de veritat qui és ell; li demano també que illumini la mirada interior del vostre cor perquè conegueu a quina esperança ens ha cridat, quines riqueses de glòria us té reservades l'heretat que ell us dona entre els sants. Que conegueu també la grandesa immensa del poder que obra en vosaltres, els creients, vull dir l'eficàcia de la seva força i de la seva sobirania amb què obrà quan ressuscità el Crist d'entre els morts, i el feu seure a la seva dreta dalt el cel, per damunt de tots els governants i dels qui tenen autoritat, poder o senyoria, per damunt de tots els títols que es poden donar en el nostre món i en l'altre. Tot ho ha posat sota els seus peus, i a ell l'ha fet cap de tot i l'ha donat a l'Església, que és el seu cos i el seu complement, ell que té en totes les coses la seva plenitud.

▶ Lectura de l'evangel·li segons sant Lluç (Lc 24,46-53)

En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: «Així ho diuen les Escripures: El Messies havia de patir i de ressuscitar el tercer dia, i calia predicar en nom d'ell a tots els pobles, començant per Jerusalem, la conversió i el perdó dels pecats. Vosaltres en sou testimonis. Ara, jo us enviaré el do que el Pare ha promès, i vindrà sobre vosaltres; no us mogueu de la ciutat fins que haureu estat revestits del poder que us vindrà de dalt.» Després se'ls endugué fora, fins a prop de Bet-Hània, alçà les mans i els beneí. Mentre els beneïa, s'allunyà d'ells portat amunt cap al cel; ells es prosternaren adorant-lo. Després, plens d'una alegria immensa, se'n tornaren a Jerusalem. I continuament eren al temple donant gràcies a Déu.

▶ Lectura del libro de los Hechos de los Apóstoles (Hch 1,1-11)

En mi primer libro, Teófilo, escribí de todo lo que Jesús hizo y enseñó desde el comienzo hasta el día en que fue llevado al cielo, después de haber dado instrucciones a los apóstoles que había escogido, movido por el Espíritu Santo. Se les presentó él mismo después de su pasión, dándoles numerosas pruebas de que estaba vivo, apareciéndoseles durante cuarenta días y hablándoles del reino de Dios. Una vez que comían juntos, les ordenó que no se alejaran de Jerusalén, sino: «aguardad que se cumpla la promesa del Padre, de la que me habéis oído hablar, porque Juan bautizó con agua, pero vosotros seréis bautizados con Espíritu Santo dentro de no muchos días». Los que se habían reunido, le preguntaron, diciendo: «Señor, ¿es ahora cuando vas a restaurar el reino a Israel?». Les dijo: «No os toca a vosotros conocer los tiempos o momentos que el Padre ha establecido con su propia autoridad; en cambio, recibiréis la fuerza del Espíritu Santo que va a venir sobre vosotros y seréis mis testigos en Jerusalén, en toda Judea y Samaria y "hasta el confín de la tierra"». Dicho esto, a la vista de ellos, fue elevado al cielo, hasta que una nube se lo quitó de la vista. Cuando miraban fijos al cielo, mientras él se iba marchando, se les presentaron dos hombres vestidos de blanco, que les dijeron: «Galileos, ¿qué hacéis ahí plantados mirando al cielo? El mismo Jesús que ha sido tomado de entre vosotros y llevado al cielo, volverá como lo habéis visto marcharse al cielo».

▶ Salmo responsorial (46)

R. *Dios asciende entre aclamaciones; el Señor, al son de trompetas.*

▶ Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Efesios (Ef 1,17-23)

Hermanos: El Dios de nuestro Señor Jesucristo, el Padre de la gloria, os dé espíritu de sabiduría y revelación para conocerlo, e ilumine los ojos de vuestro corazón para que comprendáis cuál es la esperanza a la que os llama, cuál es la riqueza de gloria que da en herencia a los santos, y cuál la extraordinaria grandeza de su poder a favor de nosotros, los creyentes, según la eficacia de su fuerza poderosa, que desplegó en Cristo, resucitándolo de entre los muertos y sentándolo a su derecha en el cielo, por encima de todo principado, poder, fuerza y dominación, y por encima de todo nombre conocido, no solo en este mundo, sino en el futuro.

Y «todo lo puso bajo sus pies», y lo dio a la Iglesia, como Cabeza, sobre todo. Ella es su cuerpo, plenitud del que llena todo en todos.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Lucas (Lc 24,46-53)

En aquel tiempo, dijo Jesús a sus discípulos: «Así está escrito: el Mesías padecerá, resucitará de entre los muertos al tercer día y en su nombre se proclamará la conversión para el perdón de los pecados a todos los pueblos, comenzando por Jerusalén. Vosotros sois testigos de esto. Mirad, yo voy a enviar sobre vosotros la promesa de mi Padre; vosotros, por vuestra parte, quedaos en la ciudad hasta que os revistáis de la fuerza que viene de lo alto». Y los sacó hasta cerca de Betania y, levantando sus manos, los bendijo. Y mientras los bendecía, se separó de ellos, y fue llevado hacia el cielo. Ellos se postraron ante él y se volvieron a Jerusalén con gran alegría; y estaban siempre en el templo bendiciendo a Dios.